

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΙΕΡΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ

Το πρόγραμμα των Ιερών Ακολουθιών στον Ιερό Ναό θα έχει ως εξής :

Τις Καθημερινές και τα Σάββατα

Ο Όρθρος και η Θεία Λειτουργία από 7.15 π.μ. μέχρι και τις 9.15 π.μ.

Ο Εσπερινός στις 6.30 μ.μ

Τις Κυριακές και τις Μεγάλες Εορτές

Ο Όρθρος και η Θεία Λειτουργία από 7.15 π.μ. μέχρι και τις 10.25 π.μ.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΓΛΥΦΑΔΑΣ, ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ,
ΒΟΥΛΑΣ, ΒΟΥΛΙΑΓΜΕΝΗΣ κ' ΒΑΡΗΣ

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ

ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

ΓΛΥΦΑΔΑΣ

Ώρες Λειτουργίας

Ιερού Ναού

Τρίτη – Σάββατο & Κυριακή

Ο Ιερός Ναός ανοίγει το πρωί στις 7.00 π.μ. και κλείνει στις 13.00 μ.μ και το απόγευμα στις 5.00 μ.μ και κλείνει στις 8.00 μ.μ.

Δευτέρα – Τετάρτη – Πέμπτη & Παρασκευή.

Ο Ιερός Ναός ανοίγει το πρωί στις 7.00 π.μ. και κλείνει στις 8.00 μ.μ.

ΙΕΡΑ ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΗ

Γίνεται καθημερινά σε ώρες λειτουργίας του Ιερού Ναού από τον π. Νικόλαο και τον π. Ανδρέα.

ΕΝΟΡΙΑΚΟ ΦΥΛΛΑΔΙΟ

(Τεύχος 19)

ΙΟΥΝΙΟΣ 2017

ZAMANOY κ' ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ

16654 ΓΛΥΦΑΔΑ

ΤΗΛ: 2108949167 ΦΑΞ: 2108944398

ΕΝΟΡΙΑΚΗ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ

Η Ενοριακή Φιλόπτωχος Αδελφότητα συμβάλλει στην ανακούφιση του πόνου των ενοριτών μας που χτυπούν την πόρτα του Ναού μας , για να βρουν στήριξη και Βοήθεια και είναι αρκετοί. Το ενοριακό φιλόπτωχο ταμείο συνεχίζει, με τη βοήθεια του Θεού, την προσπάθεια για συστηματικότερη οργάνωση του φιλανθρωπικού και ευρύτερα κοινωνικού έργου της τοπικής μας εκκλησίας και θεωρεί προς την κατεύθυνση αυτή αυτονόητη τη συνεργασία με όλους τους φορείς.

Για πληροφορίες στα τηλ. : 1) **Πρόεδρος** π. Ανδρέας Λάμπρου : 698 330 5428, 2) **Ταμίας** κα Μαριάννα Κρεβατά: 210 9641294.

Θερμή παράκληση !!! Να φέρουμε τρόφιμα για να τα διαθέσουμε στους ενδεείς αδελφούς μας είτε κάποια οικονομική βοήθεια. Τα οικονομικά βοηθήματα δίνονται από την Ταμία μας κ. Μαριάννα Κρεβατά μια φορά το μήνα. Τα τρόφιμα δίνονται, από τις Κυρίες τις Φιλοπτώχου , μια φορά το μήνα, από τις 10.30 π.μ.

Σημείωση. Παρακαλούμε στην αμέριστη συμπαράσταση και στήριξή σας κοινά του Ιερού μας Ναού ο καθένας όπως μπορεί και με την καθ'υπόδειξη των Ιερέων μας γνωρίζοντας εκείνοι τις ανάγκες του, διότι πλέον σε λίγο καιρό θα αντιμετωπίζει ο περικαλής Ναός μας προβλήματα λειτουργίας . **Για περισσότερες πληροφορίες απευθυνθείτε στον προϊστάμενο του Ιερού Ναού π. Νικόλαο Καββαδία.**

ΣΗΜΑΝΤΙΚΟ. Παρακαλούμε όσους επιθυμούν να προσφέρουν μετά τα μνημόσυνα των κεκοιμημένων τους , καφέ στην αίθουσα του Ναού ,να επικοινωνούν μια εβδομάδα νωρίτερα από την ημέρα τελέσεως του μνημόσυνου με τον υπεύθυνο π .**Ανδρέα Λάμπρου** στο τηλ. 698 330 5428, εφόσον όμως έχουν ήδη εξασφαλίσει από το γραφείο των Ιερέων την ημερομηνία και την ώρα δυνατότητας της τελέσεως του μνημόσυνου .

ΝΑ ΓΝΩΡΙΖΟΥΜΕ ΑΔΕΛΦΟΙ ότι όλες οι ΑΓΡΥΠΝΙΕΣ θα τελούνται το Παραεκλήσιο του Αγίου Χρυσοστόμου, κάτω από τον κυρίως Ιερό Ναό.

Πρόγραμμα Ακολουθιών Μηνός Ιουνίου

Δευτέρα	5/6/2017	και ώρα	07.15 π.μ	Θεία Λειτουργία (Αγίου Πνεύματος)
Παρασκευή	9/6/2017	και ώρα	07.15 π.μ	Θεία Λειτουργία (Αγίου Κυρίλλου Αλεξανδρείας)
Σάββατο	10/6/2017	και ώρα	07.15 π.μ	Θεία Λειτουργία.
Κυριακή	11/6/2017	και ώρα	07.15 π.μ	Θεία Λειτουργία (Του Αγίου Πνεύματος).
Τετάρτη	14/6/2017	και ώρα	20.00 μ.μ	Ιερά Αγρυπνία (Αγίου Ιερωνύμου)
Σάββατο	17/6/2017	και ώρα	07.15 π.μ	Θεία Λειτουργία.
Κυριακή	18/6/2017	και ώρα	07.15 π.μ	Θεία Λειτουργία.
Δευτέρα	19/6/2017	και ώρα	20.00 μ.μ	Ιερά Αγρυπνία (Αγίου Μεθοδίου).
Σάββατο	24/6/2017	και ώρα	07.15 π.μ	Θεία Λειτουργία.
Κυριακή	25/6/2017	και ώρα	07.15 π.μ	Θεία Λειτουργία.
Τετάρτη	28/6/2017	και ώρα	20.00 μ.μ	Ιερά Αγρυπνία (Αγίων Πέτρου και Παύλου).
Παρασκευή	30/6/2017	και ώρα	07.15 π.μ	Θεία Λειτουργία (Των Αγίων Αποστόλων) .
Σάββατο	1/7/2017	και ώρα	07.15 π.μ	Θεία Λειτουργία (Των Αγίων Κοσμά και Δαμιανού) .
Κυριακή	2/7/2017	και ώρα	07.15 π.μ	Θ.Λειτουργία.

Εφημέριοι Ναού	Θέση	Τηλέφωνο
π. Νικόλαος Καββαδίας	Προϊστάμενος Ναού	210 - 8949167
π. Ανδρέας Λάμπρου	Πρόεδρος Φιλοπτώχου	698 330 5428
π. Δημήτριος Μαλλιάρτσος	Κατηχητικά - Εκδρομές	693 899 9020

Απολυτίκια Μηνός

Ἦχος πλ δ'.

Ἐξ ὕψους κατήλθες ὁ εὐσπλαγχνος, ταφήν κατεδέξω-
τρίημερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσης
τῶν παθῶν. Ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάστασις
ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἦχος α'.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν
Ἰουδαίων καὶ στρατιωτῶν φυλασ-
σόντων τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα,
ἀνέστης τρίημερος, Σωτὴρ, δωρού-
μενος τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν· διὰ
τοῦτο αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν
ἐβόων σοι, Ζωοδότα· Δόξα τῇ
Ἀναστάσει σου, Χριστέ, δόξα τῇ
βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ οἰκονομίᾳ
σου, μόνε φιλόανθρωπε.

Ἦχος β'.

Ὅτε κατήλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἡ
Ζωὴ ἢ ἁθάνατος, τότε τὸν Ἄιδη
ἐνέκρωσας τῇ ἀστραπῇ τῆς Θεότη-
τος, ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεῶτας
ἐκτῶν καταχθονίων ἀνέστησας,
πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων
ἐκραύγαζον· Ζωοδότα Χριστέ ὁ
Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἦχος γ'.

Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια,
ἀγαλλιᾶσθω τὰ ἐπίγεια, ὅτι

ἐποίησε κράτος, ἐν βραχίονι αὐτοῦ,
ὁ Κύριος, ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τὸν
θάνατον, πρωτότοκος τῶν νεκρῶν
ἐγένετο, ἐκ κοιλίας ἄδου ἐρρύσατο
ἡμᾶς, καὶ παρέσχε τῷ κόσμῳ τὸ
μέγα ἔλεος.

Απολυτίκιον Ἀγίου Νικολάου

Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως καὶ εἰκόνα
πραότητος, ἐγκρατείας
Διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιμνῇ
σου, ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια·
διὰ τοῦτο ἐκτήσω τῇ ταπεινώσει τὰ
ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια,
Πάτερ Ἱεράρχα Νικόλαε· πρέσβευε
Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Απολυτίκιον Ἀγίου Χρυσοστόμου

Σμύρνης

Ἦχος γ'

Μέγαν μάρτυρα ἡ Ἐκκλησία, μέγαν
ἥρωα τὸ ἔθνος σύμπαν, τὸν τῆς
Σμύρνης υμνούμεν Χρυσόστο-
μον. Καὶ γὰρ γενναίως ἀθλήσας
ὑπέμεινεν ὑπὲρ πατρίδος καὶ πίστε-
ως θανατόν, Ἱεράρχου τε ὑπόδειγ-
μα εαυτὸν ἀνέδειξε τὸν στέφανον
λαβὼν τὸν αμαράντινον.

Απολυτίκιον Ἀγίας Μαρκέλλης Χιοπολίτιδος

Ἦχος α'.

Τῆς ἀγνείας τὸ ρόδον καὶ τῆς Χίου
τὸ βλάστημα, τὴν Ἀγίαν Μαρκέλ-
λαν ἐν ὠδαῖς εὐφημήσωμεν
τμηθεῖσα γὰρ χειρὶ τῇ πατρικῇ, ὡς
φύλαξ ἐντολῶν τῶν τοῦ Χριστοῦ,
ρῶσιν νέμει καὶ κινδύνων
ἀπαλλαγὴν, τοῖς πρὸς αὐτὴν κραυ-
γάζουσι, δόξα τῷ δεδωκότι σοὶ
ἰσχύν, δόξα τῷ σὲ θαυμαστώσαντι,
δόξα τῷ ἐνεργούντι διὰ σου, πᾶσιν
ἰάματα.

Απολυτίκιον Ἀγίου Νεκταρίου

Αἰγίνης

Ἦχος α'.

Σηλυβρίας τὸν γόνον καὶ Αἰγίνης
τὸν ἔφορον, τὸν ἐσχάτοις χρόνοις
φανέντα, ἀρετῆς φίλον γνήσιον,
Νεκτάριον τιμήσωμεν πιστοί, ὡς
ἐνθεον θεράποντα Χριστοῦ·
ἀναβλύζεις γὰρ ἰάσεις
παντοδαπὰς, τοῖς εὐλαβῶς
κραυγάζουσιν· δόξα τῷ σὲ
δοξάσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ σὲ
θαυμαστώσαντι, δόξα τῷ
ἐνεργούντι διὰ σοῦ, πᾶσιν
ἰάματα.

ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΟΥ ΜΗΝΑ

ΚΗΔΕΙΑ

Ἡ λέξη κηδεῖα προέρχεται ἀπὸ τὸ ρῆμα κήδομαι που θα πεῖ φρο-
ντίζω. Επομένως, κηδεῖα εἶναι ἡ φροντίδα γιὰ τὸν ἄνθρωπο που
ἐφυγε ἀπ' αὐτὴ τὴ ζωὴ. Μπορεῖ αξιολογικὰ ἡ ψυχὴ, συγκρινόμενη
με τὴ σάρκα, νὰ εἶναι ἀνωτέρα. Μπορεῖ ἡ ψυχὴ νὰ εἶναι ἀθάνατη
καὶ αἰώνια καὶ νὰ μὴ θίγεται καθόλου ἀπὸ τὴν ἐλευση τοῦ θανά-
του, ὁμως, τὸ σῶμα διατηρεῖ τὴν ιερότητά του καὶ εἶναι ἐπιταγὴ
ὅλων τῶν θρησκειῶν, τὸ σῶμα νὰ περιβάλλεται με τὶς νεκρικές
τιμές, ὅπως ἄλλωστε συνέβη καὶ με τὸ νεκρὸ σῶμα τοῦ Κυρίου
μας, ὁποῦ μετὰ τὴν ἀποκαθήλωση, τὸ ἐνετύλιξαν εἰς σινδὸνα
καθαρά, ἀφοῦ προηγουμένως τὸ ἀλείψαν με πολὺτιμα μύρα καὶ
τὸ ἔθαψαν σ' ἓνα μνημεῖο. ΓΙΑ ΕΜΑΣ τοὺς Χριστιανούς ἰσχύουν
παρεμφερεῖς δεσμεύσεις, δηλαδὴ ἐντολές γιὰ νὰ περιποιούμεθα
τὰ σώματα τῶν νεκρῶν καὶ νὰ μὴν τὰ ἐγκαταλείπουμε, οὔτε χω-
ρὶς τὶς τελευταῖες φροντίδες, οὔτε, πολὺ περισσότερο, χωρὶς ἐντα-
φιασμό.

Ἡ πρώτη ἐνέργεια τὴν ὁποία κάνουμε ὅταν ἀποδημήσει ἡ ψυχὴ
ἀπὸ τὸ σῶμα, εἶναι ὁ εὐτρεπισμός τοῦ νεκροῦ σώματος, ἡ πλύση

τοῦ σώματος τοῦ νεκροῦ, ἐνέργεια που ἔχει συμβολικὸ χαρακτή-
ρα. Ἀς ἀκούσουμε τὸν Ἅγιο Συμεὼν τὸν Θεσσαλονίκης ὁ ὁποῖος
μας δίδει καὶ τὴν ἐξηγήση τῆς πράξεως αὐτῆς. Με τὸ νερό, λέγει,
καὶ με σφουγγάρι πλένουν σταυροειδῶς κατὰ τὸ μέτωπο, τὰ μά-
τια, τὸ στόμα καὶ τὸ στήθος. Ἀκόμη δε καὶ τὰ γόνατα καὶ τὰ χέρια
καὶ με λάδι τὸν νεκρὸ ἀλείφουν. Ἐπειδὴ τὸ λάδι εἶναι χαρακτηρι-
στικὸ τῶν ἀθλητῶν, τοῦτο δείχνει πὼς ὁ κοιμηθεὶς, ὄντας ἀθλη-
τῆς, θέλει νὰ ἀξιωθεῖ τῆς ἰλαρότητας τοῦ Θεοῦ φωτός. Αὐτός ὁ
λόγος τοῦ Ἀγίου Συμεὼν, μας παραπέμπει στὴν παλαιὰ συνήθει-
α που εἶχαν οἱ ἀθλητές. Ὅταν ἐπρόκειτο νὰ ἀγωνιστοῦν μέσα
στον στίβο, εἴτε νὰ παλαίψουν, εἴτε νὰ τρέξουν, ἐπλεναν προη-
γουμένως τὸ σῶμα τους με νερό καὶ στὴ συνέχεια ἀλείφονταν με
λάδι. Τὸ ἴδιο, λέγει ὁ Ἱερός Πατὴρ, κάνουμε καὶ στα νεκρά σώμα-
τα, διότι ἐτσι ὁμολογοῦμε ὅτι αὐτός ὁ νεκρός ὑπῆρξε ἀθλητῆς τοῦ
πνεύματος, ὁ ὁποῖος ἐζήσε στὴν ζωὴ τοῦ ἀγωνιζόμενος εὐσεβῶς
καὶ καλῶς. Τώρα ἐλπίζουμε, ἐφ' ὅσον ὑπῆρξε εὐσεβὴς καὶ καλός
ἀγωνιστής, ὅτι θα ἀξιωθεῖ τῆς μερίδος τῶν σωζόμενων, δηλαδὴ
τοῦ βραβείου τῆς ἀνω κλήσεως ἀπὸ μέρους τοῦ ἀγωνοθέτου Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ.

Συνεχ.

ΚΗΔΕΙΑ (συνεχ)

Η δευτέρα φροντίδα είναι, ότι ο νεκρός ενδύεται με καινούργια ρούχα, αποβάλλει, δηλαδή, τα παλαιά ρούχα και ενδύεται καινή στολή και τούτο διότι η ημέρα του θανάτου είναι, κατά κάποιον τρόπο, μία νέα γενέθλια ημέρα. Γεννηθήκαμε μία φορά στη γη αυτή, πεθαίνοντας κλείνουμε ένα κύκλο ζωής, όμως, τώρα ανοίγει ένα άλλο βιβλίο, είναι το βιβλίο της αιωνίου ζωής. Ο θάνατος είναι τέρμα αλλά και αφετηρία. Τέρμα της επιγείου ζωής, αφετηρία της αιωνίου. Ακριβώς γι' αυτό, τα ενδύματα είναι καινούργια. Αυτά όλα απηχούν την πίστη μας στην αιωνιότητα και ταυτόχρονα είναι ενδείξεις σεβασμού και ευλάβειας προς το νεκρό σώμα.

Ακολουθεί η κηδεία, η οποία και ονομάζεται εξόδιος ακολουθία, και αυτό διότι συνοδεύουμε στην πορεία του προς την έξοδο από την ζωή αυτή τον μεταστάντα. Τώρα πορεύεται στην οδό της μακαριότητας. Με τις προσευχές της Εκκλησίας και τις ευχές των ιερέων συνοδεύουμε στον τάφο το νεκρό σώμα. **Ας θυμόμαστε ότι φεύγουμε η ψυχή, δε συνοδεύεται ούτε από τη δόξα, ούτε από τον πλούτο, ούτε από τις ανθρωπίνες τιμές, αλλά μόνον από τις καλές μας πράξεις.** Αυτές και μόνον αποτελούν την μόνη συνοδεία μας. Να θυμόμαστε τους λόγους του Κυρίου μας ο οποίος είπε ότι θα ακούσουν οι νεκροί την σάλπιγγα του Αγγέλου και τότε πρέπει όλοι να αναστηθούν, αλλά θα είναι για τους μεν καλούς ανάσταση ζωής, δια δε τους τα φαύλα πράξαντες ανάσταση κρίσεως. Τότε θα γυρίζουμε στην ζωή μας με νέα συνείδηση και μετάνοια. Στη συνέχεια τοποθετείται, κατά τη διάρκεια της κηδείας, ο νεκρός στο κέντρο της Εκκλησίας και περιβάλλεται από την κοινότητα της Εκκλησίας στραμμένος προς την ανατολή. Μέσα στην εκκλησία και μέσα στον τάφο θάπτονται οι Χριστιανοί κοιτάζοντας προς την Ανατολή και τούτο διότι από την Ανατολή μέλλει να ηχήσει η σάλπιγγα του Αγγέλου την ημέρα της γενικής Αναστάσεως των νεκρών. Στη συνέχεια το νεκρό σώμα οδηγείται προς ταφή. Η ταφή είναι η παράδοση του σώματος στη γη. Και παραδιδόμενο το σώμα στη γη παραδίδεται στην διάλυση. Θεωρείται ευλογία Θεού να διαλυθεί το σώμα μέσα στη γη. Πολλά σώματα νεκρών δε διαλύονται, όπως αυτό αποδεικνύεται πολλές φορές κατά τις εκταφές. Εδώ πρέπει να πούμε ότι δεν θα έπρεπε να γίνονται εκταφές. Σύμφωνα με την Ορθόδοξη παράδοση οι νεκροί θάπτονται κι εκεί παραμένουν μέχρι της συντέλειαι των αιώνων. Όμως, επειδή οι χώροι στα κοιμητήρια είναι περιορισμένοι, έχει επικρατήσει, στα τρία χρόνια από την ταφή να γίνεται εκταφή, προκειμένου να θάπτονται Άλλοι άνθρωποι στον χώρο αυτόν. Επομένως, οι εκταφές γίνονται εξ ανάγκης.

Πρόσφατα προβάλλεται και στην πατρίδα μας η καύση των νεκρών, ως μία λύση του αδιαχώρητου που παρουσιάζεται στα κοιμητήρια. Πολλές φορές έχει ανακύψει το ερώτημα εάν, εξ απόψεως Χριστιανικής, μπορούμε να δεχθούμε την καύση των νεκρών, αντί της ταφής. Οφείλουμε, λοιπόν, στο ερώτημα αυτό μία απάντηση. Κατ' αρχήν θα πρέπει να πούμε ότι η ταφή των νεκρών είναι σύμφωνη με την μακραίωνη Χριστιανική μας παράδοση. Όχι μόνο διότι και ο Κύριος μας ετάφη, όπως είναι γνωστό, αλλά διότι, όπως ήδη είπαμε και στην δική μας ιστορία του Ελληνικού έθνους είναι γνωστό ότι εθάπτοντο οι νεκροί. η παράδοση των Ορθοδόξων είναι να θάπτονται στην γη. Άλλωστε και οι ευχές της Εκκλησίας μας, οι οποίες συνοδεύουν την ταφή, αναφέρονται ακριβώς σ' αυτή την επαφή, η οποία γίνεται, ανάμεσα στο σώμα και στη γη. Είσαι γη (δηλ. χώμα) και προς την γη πορεύεσαι λέγει ο Ιερέας όταν ενταφιάζει ένα νεκρό. Αυτή η μακραίωνη Χριστιανική παράδοση η οποία αναγνωρίζει την ταφή ως μέσον διαλύσεως του ανθρωπίνου σώματος, παραλλήλως διασώζει και την πίστη στην ανάσταση των νεκρών και αυτό έχει μεγάλη και συμβολική σημασία δεδομένου ότι οι περισσότεροι από εκείνους που είναι υπέρμαχοι της καύσεως των νεκρών, είναι άνθρωποι πού, κατά κανόνα, δεν πιστεύουν στην Ανάσταση των σωμάτων. Επο-

μένως, η καύση, αντί της ταφής, προσλαμβάνει και ένα είδος ομολογίας απιστίας απέναντι στη δογματική αλήθεια της Εκκλησίας, η οποία διδάσκει ότι τα νεκρά σώματα παραδίδονται στη φθορά μετά τον θάνατο, αλλά μέλλουν να αναστηθούν την ημέρα της γενικής αναστάσεως των νεκρών, κατά την οποία ημέρα θα ενωθούν τα σώματα και οι ψυχές. Ωστόσο επιπλέον, η ταφή και όχι η καύση των νεκρών διασώζει τα λείψανα των Αγίων, τα οποία έχουμε και τιμούμε στην Αγία Ορθόδοξη εκκλησία μας. Εάν, λοιπόν, αντί της ταφής είχαμε την καύση, δεν θα είχαμε την παρηγοριά να διαθέτουμε τα Ιερά των Αγίων μας λείψανα, να τα προσκυνούμε με πίστη και βεβαιότητα ότι με την προσκύνηση αυτήν αντλούμε ψυχικά οφέλη και σωματικές ιάσεις από τις διάφορες ασθένειες. Ακόμη, η ταφή και όχι η καύση, διασώζει τα μνήματα και τους τάφους προσφιλών μας προσώπων και υπάρχει ένας ισχυρότατος συναισθηματικός δεσμός μας με τον τάφο ενός αγαπημένου μας προσώπου. Γι' αυτό άλλωστε και επισκεπτόμαστε το κοιμητήριο και αισθανόμαστε μία παρηγοριά να περιποιηθούμε τον τάφο των γνωστών και οικείων, διότι έχουμε τη συνείδηση ότι ο άνθρωπος μας αναπαύεται, ενώ εμείς ζούμε την ελπίδα της κοινής Αναστάσεως. Το σώμα του ανθρώπου, που κατά την Αποστολική διδασκαλία είναι Ναός του εν ημίν Αγίου Πνεύματος, διασώζει την ιερότητα του, έστω και νεκρό, παρά το ότι δεν έχει είδος και κάλλος, εφ' όσον η ψυχή η οποία το εμψύχωνε έχει αναχωρήσει απ' αυτό. έχει την ίδια ιερότητα που είχε και προηγουμένως και γι' αυτό είναι άξιο τιμής και σεβασμού.

Όσο το σώμα ζει, η ψυχή το ζωογονεί. Τώρα με τον θάνατο, η ψυχή ανεξαρτητοποιείται από το σώμα και αποχωρίζεται από αυτό. Κατά τον Μ. Αθανάσιο, η ψυχή έχει δύο ιδιότητες οι οποίες της επιτρέπουν να ζει και χωριστά από το ανθρώπινο σώμα. Είναι — λέγει ο Ιερός Πατήρ — η ψυχή αυθυπόστατος και αυτοκίνητη. Δηλαδή και μετά τον χωρισμό της από το σώμα, η ψυχή εξακολουθεί να ζει κι εξακολουθεί να κινείται. Ακόμη λέγει ο Μ. Αθανάσιος, όταν ο άνθρωπος πεθαίνει δεν είναι η ψυχή που πεθαίνει, αλλά ακριβώς επειδή αναχωρεί η ψυχή, το σώμα πεθαίνει. Επομένως, αν θα θέλαμε να δώσουμε έναν ορισμό του θανάτου θα λέγαμε πως θάνατος είναι η αναχώρηση της ψυχής από το σώμα άλλο πράγμα είναι το σώμα και άλλο πράγμα η ψυχή. Και τα δύο είναι δημιουργήματα του Θεού, αλλά το μεν σώμα είναι υλικό, ενώ η ψυχή είναι πνευματικό είναι η πνοή του Θεού εντός ημών. Του σώματος η αποστολή είναι να διακονήσει την ψυχή όσο θα είναι ενωμένο μ' αυτήν μετά δε τον θάνατο να παραδοθεί στη φθορά. Η ψυχή, όμως, δεν πεθαίνει. Ο Κύριος μας είπε κάποτε στους ακροατές Του. Μη φοβηθείτε από εκείνους οι οποίοι θα μπορούν να σκοτώσουν το σώμα σας, αλλά δεν έχουν την δύναμη να θανατώσουν την ψυχήν. Να, λοιπόν, κι ένας επιπλέον λόγος, βασικός, όμως και θεμελιώδης του Κυρίου μας, που ομιλεί για την αθανασία της ψυχής. η ψυχή είναι αθάνατη διότι είναι η πνοή του Θεού, είναι, θα έλεγε κανείς, μέρος της θεϊκής ουσίας. Είναι σημαντικό, όμως, να τονίσουμε μία λεπτομέρεια. Μόλις η ψυχή εξέλθει από το σώμα του ανθρώπου από την στιγμή της εξόδου της, δηλαδή από την επέλευση του θανάτου, η ψυχή εξακολουθεί αδιακόπως να ζει με μία νέα φάση της ζωής της, χωρίς να μεσολαβήσει κάποιο διάστημα, είτε υπνώσεως, είτε ασυνειδήτου υπάρξεως. Τονίζουμε αυτή την λεπτομέρεια διότι έχουν διατυπωθεί αιρετικές διδασκαλίες, οι οποίες ομιλούν, είτε δια το ότι η ψυχή περιπίπτει σε μία κατάσταση ναρκώσεως μετά τον θάνατο, είτε σε μία κατάσταση ασυνειδήτου, είτε ακόμη ότι η ψυχή μεταβαίνει εντός άλλων σωμάτων. Και εδώ πρόκειται για την θεωρία της μετεμψυχώσεως. Το ότι η ψυχή εξακολουθεί να ζει και μάλιστα, βίο συνειδητό, ο οποίος έχει σχέση με την πρότερα ζωή της, συνάγεται από πλείστες μαρτυρίες, κυρίως.

Ο Άγιος Θεός να αναπαύει τις ψυχές των κεκοιμημένων μας.